

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Bocsigul.

Le trebuia un Ravallac, un Orsini, un Caserio? Aveau lipsă de o minciună, care se acediteze în paguba reputației poporului român? Ce-au voit?

Inginerul superior Hegedüs a declarat din capul locului, că lipsa celor trei cuie dela șini nu putea să producă nici un incident. Cu toate acestea gazetarul deputat Horváth, în loc să cerceteze la oficiile tehnice, face un mare târboiu, că era să fie un Rosenau, ca în Boemia, precum el afirmă într'un articol; cu toate acestea el tipă că „pământul țerii era să fie pătat cu o faptă, de care patria noastră nu a văzut nici în zilele cele mai desperate; ei și-au ridicat mâna criminală... Cu toate acestea „Magyar Hir-lap“ a susținut, că în Septembrie 1893 Maiestatea Sa era să cază la Bocsig jertfa unui atentat pus la cale de Românii conduși de preotul lor! Și toate acestea pentru-că Maiestatea Sa „ne-a dat pe mâna Ungurilor și nu ne dă voe să ne unim cu frații noștri“.

Articolii prezentau deci atentatul drept cel mai desperat mijloc, la care un popă daco-român și-a luat — refugiu, ori prin care el voia să-și exprime supărarea că — nu putem alcătui mari lucruri.

Nebunia de a scrie așa ceva era cu sistem; nu o notiță, nu un articol, ci mai mulți articoli scrise „Magyar Hir-lap“ pentru a întări tot mai mult impresiunea, că între Români nici Maiestatea Sa Împăratul nu mai este sigur.

Câtă ticăloșie caracterizează acest fel de-a lupta cu noi nu mai este de lipsă a o spune. Sentimentul nostru, brusc în acest chip de un Maghiar și trei Jidovi jurnaliști, nu are lipsă de-o apărare.

Dar' o apărare trebuia să-și facă acel preot, care era acusat pe nedrept, care se simțea calumniat.

Pertractarea finală și condamnarea jurnaliștilor i-au dat satisfacțiunea dorită; și tot soțul de faime miserabile, câte s'au răspândit în paguba lui și a poporului român, s'au împrăștiat ca fumul de vânt.

Rămâne totuși ca noi să scoatem la iveală cine au fost originea lor, cine a inventat șvonul, cine l-a răspândit.

Horváth însuși spune că prima știre a avut-o dintr'o scrisoare, scrisă de un personagiu care „în puterea situației“ sale merită toată încrederea. Acest personagiu arămas necunoscut și ne rămâne deci ca prim element, care a răspândit o calumnie, un personagiu destul de sus pus, încât un deputat și ziarist se poate trece și asupra actelor lui private buna-credință ce se crede dator a o admite în funcțiunea lui publică.

Szell, corifeul liberal, Horánszky, presidentul partidului național, puși de Horváth în curent cu cuprinsul scrisorii, aprobă procedura lui Horváth. Secretarul de stat baronul Jósika, azi ministru a lătere asemenea este pus în curent și — lasă pe Horváth să facă acesta investigațiuni, să-și aducă el știri!

Și toți oamenii acestia nu au găsit cu cale să fie mai sceptici, cum a fost fostul ministru Bethlen! Toți au ținut, că scrisoarea merită atențiune?

Este foarte trist că noi să aflăm că atâți oameni politici, și ai crede deci serioși, nu au ținut cu cale a da un sfat precaut lui Horváth, ba l-au și aprobat, ca Szell și Horánszky.

Hieronymi, fost ministru, asemenea nu a făcut ce se cuvenia ca faimele să fie spulberate din capul locului, după-ce colegi de ai lui parlamentari și ministeriali, nu au făcut nimic ca ele să nu se ivească în presă. Nu era „necesar“, a zis el, să mă ocup cu o denunțare ne-oficială, care se dovedise ca ne-intemeiată prin cercetările direcției trenurilor. Nici ministrul de interne nu și-a dat deci silința să rectifice, lansând măcar o notiță, în ziarele „lui“, despre neadevăratele acuze cu care era încărcat un popor întreg și fidel Tronului.

Se pare deci că cei mari erau mai bucuși că se se scrie așa, decât să desmință.

Și cei mici?

Acestia sunt gendarmii. Un gendarm, șef de patrulă, Nagy, spune că el i-a ținut pe Bocsigani capabili să oprească trenul Maiestății Sale în loc; el mai susține, că mai mulți locuitori i-au zis, că popa a și agitat în acest sens — dar' nu-i spune pe locuitori. Locotenentul de gendarmi Várady, aude și el la fața locului, dar', curios, nici el „nu a cercetat izvorul faimelor“. Și totuși se inscensează o pază prin gen-

dar'mi a trenului, o gardă etc. Teranul Blasko asemenea aude ceva, dar' nu știe nici el să numească pe nici un Român dela care a auzit!

Eată unde se sfîrșesc toate mărturisirile celor citați ca martori! Gendarmi și țerani aud de toate câte erau să se întempele, dar' nu pot numi pe nimenia!

Blasko a spus însă cătră judele Monti și cătră inginerul Hegedüs, că el a inventat faima, că a spus-o canticierului și de aici ea a mers mai departe.

În acest fel s'a lămurit chestia, un țeran maghiar inventează o faimă — nu se știe și nu s'a vorbit dacă nu l-a pus cineva să inventeze? — funcționari maghiari o trimit mai departe și în același timp un om de poziție o trimite la ziare.

Tot ce s'a desvilit în acest proces ne permite o privire în modul cum miserabila faimă a crescut și cum oameni sus puși au contribuit ca din ea să se faurească o acuză groaznică la adresa poporului român. Dar' minciuna s'a desvilit, cei drepti au fost răsunăți.

Atentatul dela Bocsig va rămâne totuși un fapt, care trebuie să ne aducă totdeauna aminte că dușmanii noștri sunt mulți și rei.

Candidatura dlui Rezei la scaunul episcopesc al Lugosului. Vorbind „Unirea“ despre episcopia vacantă dela Lugos și despre persoana dlui Rezei, candidatul guvernului la această episcopie, spune, că datorința clerului și a poporului din acea diecesă este să trimită deputați la Maiestatea Sa și la Curia din Roma ca să se zădărnicească cu orice preț, numirea dlui Rezei, de episcop. După aceasta „Unirea“ continuă:

„De persoana dlui Rezei nu voim să ne atingem. Ii aducem numai aminte calitățile, pe cari le cere Sfântul Apostol Pavel dela un arhieru. „Se cade episcopului să fie fără prihană, treaz, întreg la minte, cucernic, iubitor de straini, învătător, nebeș, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urtă, ci blând, ne-fărmăc, neubitor de argint.“ Tim. II. 2—3. „Și se cade lui și mărturie bună să aibă dela cei din afară.“ Tim. 3. 7. „Să nu fie sumet, ținându-se de cuvântul cel credincios al învătăturii, ca puternic să fie și a îndemna cu învătătura cea sănătoasă, și pe cei ce greșesc în contra a-îi certa.“ Tim. 2. și 7. „Să fie învătător poporului întru credință și adevăr“ Tim. 2 și 7.

Să le iee domnul Rezei pe rind și să mediteze asupra lor, apoi să le aplice la sine și să-și pună mâna pe piept și apoi să spună: oare poate să fie el episcop în biserica lui Christos? — Nu voim să ne dăim la detalii, dar' dacă binele bisericii va cere, atunci și cu privire la punctul acesta vom vorbi mai lămurit.“

Ministrii maghiari în Viena. Semi-oficiosul „Budapesti Tudosit“ anunță că ministrii Bánffy, Lukács Daniel și Josika au participat Vineri în 19 Aprilie la o consultare comună cu ministrii austriaci. La această consultare ținută în palatul ministerului de comerț din Viena, au luat parte și referenții resorturilor din ambele state ale monarchiei.

Sinodul din Arad.

(Corresp. part. a „Tribunei“)

Arad, 21 Aprilie 1895.

Azi s'a deschis sinodul bisericesc al eparchiei Aradului. Prezenți au fost 36 deputați sinodali, veniți din toate părțile eparchiei.

Deschiderea a fost precedată de chemarea Sfântului Duh, — servit în catedrală de P. S. episcopul Mețianu, asistat de vicarul Iosif Goldiș, protosinelul Hamsea protopopii Moga, Miulescu, C. Gurban, Beleş și diaconul Lucața.

Dela catedrală episcopul, înconjurat de deputați, a mers la seminar, unde a deschis sinodul prin următoarea cuvântare:

Christos a înviat!

Domnilor deputați!

Mă simt fericit, domnilor deputați, de câte-ori vă pot saluta în giorul meu, și ca pe fii iubii și ca pe împreună lucrători cu mine, în via Domnului; dar' astăzi sunt în-doit mai fericit, văzându-vă întruniți în acest sinod eparchial; căci la acest sinod se împlinesc 20 de ani, de când din voia lui D-zeu manifestată prin votul clerului și al poporului nostru, biserica noastră cea vie, am fost chemat la înalta demnitate arhierască, și la conducerea acestei eparchie de Dumnezeu binecuvântată; de aceea vă și salut cu deosebită bucurie.

Mă simt fericit, domnilor deputați, că prevedința divină m'a învrednicit a ajunge și acest punct de timp; de aceea mai înainte de toate, mulțumesc și aici lui Dumnezeu din adâncul inimii mele, și pentru această binefacere spre mine; ear' drept recunoștință vin a da seamă de talanții ce mi-s'au încredințat, și de rezultatele, ce am putut produce cu toți în acest period de timp, precum fă-

cui aceasta și la împlinirea celor 10 ani ai arhieriei mele.

Deși un restimp de 20 de ani nu este așa mult în viața unui popor, a unei biserici sau națiuni, este însă destul de lung în viața unui individ din fruntea unei diecese, pentru a-și da seamă de lucrările sale; de aceea mă cred și eu dator cu aceasta nu numai d-voastre dlor deputați, dar' și clerului și poporului nostru, pentru-ca toți să aibă ocașione a afla cum am chivernisit acei talanți ce mi-i-au încredințat Dumnezeu; mă cred dator cu aceasta încă și din cauza timpurilor grele ce am parcurs și percurgem, și a responsabilității ce avem înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Dar' fiindcă la acest sinod se împlinesc și 25 de ani, dela recăstigare sinodalității bisericii noastre: mai înainte de a face darea de seamă, datori suntem domnilor deputați, în semn de recunoștință a reîmprospetă și aici, cum făcăm și în sf. biserică, în etern binecuvântată amintirea aceluia mare bărbat, trimis nouă dela Dumnezeu, adică a fericitului mare arhieru Andrei baron de Șaguna, care prin multe grele și lungi străduințe, a scos biserica străbună din starea cea tristă și dureroasă a sclăviei, în care o aruncase vitregitatea timpurilor de sute de ani, și a ridicat-o la adevărata ei stare și demnitate, mai exoperându-i și străvechiul ei drept de sinodalitate.

De aceea repet, datori suntem domnilor deputați, a ne manifesta și la această ocașione adăncă noastră recunoștință, cătră memoria aceluia mare arhieru, care întru adăncă sa înțelepciune, prevăzând din bună vreme, noorii cei grei veniți asupra mai multor biserici din patrie, dar' mai ales asupra bisericii noastre, în conștelașie cu frunțașii clerului și ai poporului, încă din bună vreme angajând pe toți factorii bisericii la conlucrări comune, a pus în mâna tuturor acelor factori, soarta bisericii noastre naționale.

Din ulterioarele mele expuneri, veți binevoi a vedea, domnilor deputați, în parte, încât pentru diecesa noastră, unele rezultate îmbucurătoare produse prin asemenea conlucrări comune, la desvoltarea și înaintarea afacerilor noastre bisericești; ear' pentru a cunoaște măcar în parte, și neajunsurile, greutățile și unele cercări întimpinate în lucrările noastre în acest period de timp, care ne-au împedecat în realizarea de rezultate și mai îmbucurătoare: aflui de bine a atinge carăși numai în parte aceste neajunsuri, greutăți și cercări, pentru-ca și d-voastră, dar' și clerul și poporul să-și poată forma o judecată cât mai dreaptă în cauză.

Deasemenea aflui de lipsă a atinge și la această ocașione, rezultatele din primul de-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Secretul ei

Novelă.

De

Georg Hartwig.

(Urmare.)

Baronul plecase pentru patru săptămâni la băi de mare.

La stăruința lui, Erica cu fetele rămase la moșia frumoasă liniștită, de care se despărția cu greu și numai pe câteva ore.

Acolo rătăcia printre cărările verzi, umbroase și se simțea fericită în singurătatea neconturbată. Se plimba în giorul lacului sau departe prin parcul estins, al cărui desis stufos o apăra de razele arzătoare ale soarelui.

În această monotonie apăsătoare, scrisorile soțului ei, erau cea mai frumoasă variație. El se simțea din zi în zi mai sănătos și mai întărit, dar' totodată îi creștea și dorul după soție și copii.

În sfârșit sosi o carte postală prin care arăta ora reîntoarcerii lui la Wartenberg. Bucuria copilelor era fără margini. Și Erica înținse soțului reîntors acasă brațele cu aceeași răpire pătimase, ca odată mirelui.

„Îți aduc însă neliniște în casă“, zise Egon, după-ce se mai astămpăraseră furtuna bucuriei, „oameni gentili cu cari am făcut cunoștință la băi, doresc să vadă frumoasa noastră Germanie de Sud. Îi putem aștepta în fiecare zi“.

„Cine sunt acești prieteni noi?”

„Un mare proprietar din Danemarca, blond și puternic ca un uriaș, un mare industriaș; un Olandez, un adevărat exemplar de flegmă priincioasă, și în sfârșit un nicăiri și în tot locul, un burlac tomatie, cu părul deschis din cauza soarelui din America, după-cum e în stare să jure în douăsprezece limbi“.

Erica zise și declară, că e gata să facă tot, pentru a procura musafirilor străini o distracție plăcută, în casa lor.

Lacheul aduse o scrisoare sigilată cu negru.

Egon o deschise și ceti. „Trist! Închipuște-ți, bătrânul și vechiul meu procuror din Irberg, a murit subit de un atac de apoplexie. Acum moștenitorii îl vor jeli bucurosi. Eată ce va să zică a aștepta recompensă!“

„Postul lui va fi imediat înlocuit!“

„Trebuie în locul unuia, dragută. Nici o grije pentru asta!“

Zilele următoare trecură repede pentru Erica, parte în bucuria revederii cu iubitul ei soț, parte cu pregătirile cu primirea festivă a musafirilor așteptați.

Cu toate acestea adese-ori i-se punea pe suflet ca o greutate apăsătoare, de care se silia să se ușureze prin muncă îndoită. Voia s'o înlocuească cu bucurie, nimic n'o putea împedeca dela asta.

Și așa sosi ziua, când masa din sufragerie primi ultima împodobire de flori prin mâinile ei.

Baronul intră „Câtă osteneală pentru mine!“ O cuprinse în brațe. „Dar' acum să

te gătești și tu — vreau ca musafirii noștri să te admire.“

Ea afirmă cu capul. „Așteaptă-mă aici!“

Se reîntoarse destul de curând îmbrăcată după obiceiul ei de predilecție în dantele albe, cu câțiva trandafiri proaspeți în păr și la piept.

„Și crucea de briliante care ți-am adus-o?“ zise el privindu-o cu răpire.

Se cutremură ușor. „Ah nu! Nu fii supărat — am un prejudiciu în contra pietrelor. Nu știu“

„Mică femeie minunată! Ei tu sigur știi ce faci, încheie el, sărutându-i gura.

Afară se auzia două trăsuri, venind iute una după alta.

„Eată-i!“ strigă Egon, grăbindu-se la rampă. „Bine ai venit, domni mei!“

Se ridicară de pe perini cinci bărbați înfășurați în mantale lungi de călătorie. Unul de statură înaltă sveltă, care purta pe părul închis o pălărie de paie cu borduri late, sări jos cu elan și se apropiă de baron cu pași pripiți.

Vă rog de iertare, domnule baron, că am îndrăsnit ca necunoscut și nepoftit, să însoțesc pe prietnul meu Elton. El susținea că pot conta pe ospitalitatea d-voastră, mai mult ca pe a dînsului, căci deoare-ce nu voia să refuze invitarea d-voastre, era hotărât să-mi dea drumul în momentul în care sosisem la d-lui.

Baronul îi strînse mâna. „Bine ai venit! Soția mea se va bucura asemenea de înmulțirea musafirilor“.

„Față de doamna baronesă îmi pare și mai neexcusabilă sosirea mea subită, dar'

îmi voi da silința să fac să dispară cu timpul prima impresie neplăcută“. Toate acestea le spuse fluent și cu vervă, ear' liniile feței lui, de altcum interesante și marcate, luară o expresie de o amabilitate înepătoare.

Între acestea Olandezul corpolent se ridicase de pe perini cu multă ceremonie, spre disperarea evidentă a nervosului Mr. Elton, care se silia să-l împedecă cu mâinile și picioarele. Danezul își luase de pe cap pălăria de călătorie și salută pe stăpânul casei, pe când acesta îi prinse dreapta și o strînse cu amândouă mâinile; ear' Svedianul încărunit înainte de vreme din cauza muncii neobosite, mai întâiu de toate examină cu privirea această proprietate încântătoare.

Egon în dispoziție bună, ca răspuns lui Mr. Elton, care se scusa, că și-a adus prietnul fără nici o vorbă, îl pofti să intre, arătând cu mâna spre ușa salei deschise îndrăgite.

Urcând seara, ce conducea spre apartamentele străinilor, musafirii îl rugară, ca înainte de a fi prezentați soției lui, să le dea voe a-și schimba toaleta de călătorie.

Soarele aproape de apus, își arunca ultimele raze pe ființa încântătoare a Ericei, când se ridicase de pe scaunul de lângă fereastră, pentru a saluta pe domni, cari intrau.

„Unul mai lipsește!“ zise Egon, privind cu mulțumire fața surprinsă a străinilor, care se plecau unul după altul, să sărute mâna îngustă a soției sale.

„Dacă am fi presupus dela început acest moment“, zise galantul Mr. Elton, inclinand-

du-se încă odată adânc înaintea Ericei, „n'am fi fost surprinși, când soțul d-voastre se lănda cu reședința d-lui, că e cea mai frumoasă din lume“.

În acest moment se auziră în sală pași repezi, apăsați. Ușa se deschise.

„Dragă Erica — domnul de Westarp?“ Bărbatul mai în etate, pe fruntea căruia se putea ceti viața sbuciumată, pași iute și cu politețe desvîrșită cătră doamna de casă, care ca și celor

cenii dela 1875 până la 1885, al arhipiscopiei mele, amintite deja și la 1885, căci acestea formează baza celor din al doilea deceniu, cum și căci cele ulterioare completând pe cele anterioare, laolaltă și împreună își au valoarea lor.

Dintre cercările și greutateile întâmpinate în acel period de timp voui aminti, d-lor deputați, numai unele mai însemnate, din care veți binevol a vedea, că biserica noastră și cu ea împreună mai ales noi arhieriei, am avut tare puține zile bune; dar' apoi cu atât mai multe zile grele și de durere, din cauză, că chiar în acest timp s'au ivit cele mai multe cercări grele și asupra bisericii noastre naționale.

Astfel chiar în anul 1875, cu care începem această dare de seamă, avurăm a lupta contra proiectului devenit lege pentru scoaterea învățătorilor noștri confesionali de sub dispozițiunile fondului de pensiune regnicolar pentru învățători, cu intențiunea de a înființa înșine, noi de noi, un asemenea fond de pensiune, ceea-ce, durere, nu ni-a succedat.

După aceea în 1879 am avut a continua lupta contra proiectului devenit lege, pentru introducerea limbii maghiare ca studiu obligat și în școlile noastre elementare și mai vîrtos pentru ingerența cea mare, ce avea lege o atribuie organelor statului și inspectorilor regești asupra acelor școli pe conta autonomiei noastre.

Tot asemenea lupta s'a continuat în 1883, contra proiectului devenit lege, pentru introducerea limbii maghiare și în școlile medii confesionale, și earăși mai vîrtos pentru ingerența prea extinsă a statului și asupra acelor școli medii, tot pe conta autonomiei noastre.

În 1885, provocându-ne la lege, care îndreptățește pe confesiuni a-și înființa școli medii din mijloacele proprii, am cerut cu multă stăruință concesiune pentru înființarea unui gimnasiu român confesional aici în Arad, de care avem cea mai simțită lipsă; dar', durere, și asemenea cerere justă ni-s'a negat.

În anul 1891 am avut a lupta contra proiectului devenit lege pentru asilele de prunci în etate dela 3—6 ani; tot asemenea și aici fără rezultat. (Va urma).

Sinodul arhiepiscopesc din Sibiu.

(Raport special al Tribunei).

Sedința I. (de deschidere).

După săvîrșirea serviciului divin și învocaarea Duhului Sfânt în biserica din Sibiu-Cetate, ieri, în Dumineca Tomii, întruniți fiind în sala siminarială din loc deputații sinodali în număr de ajuns pentru a putea lucra, la orele 12 și jumătate, Excelența Sa metropolitul Miron Romanul, salutând pe deputații sinodali, își cetește cuvîntarea de deschidere. Ea are un cuprins ciudat:

Constată cu bucurie, că cuvintele adresate de dînsul către membrii sinodului au fost ascultate și au venit deputații în număr satisfăcător. Starea sănătății sale sdrcuninate nu-i iartă însă să vorbească mult. Va constata numai, că în timpul de 20 ani, de când cărmuște biserica gr.-or. de aici, multe iluzii a pierdut! Instituțiile noastre bisericești n'au produs rezultatele dorite de întemeietorii lor, ca adevăr biserica să se întărească prin conlucrarea membrilor ei mireni cu preoțimea laolaltă!

„La masă, domnilor, dacă mi dați voie!” strigă baronul venind din sufragerie.

Nu mai decât se ridică Mynheer van Geeder cu un tact plin de demnitate și oferi brațul frumoasei dame de casă.

Westarp se uită scrutător după ei, până dispărură în camera vecină. Apoi ti urmă.

Masa era terminată, când Erica se retrase și lăsă pe domnii lângă păhare. Sufletul i-se ușurase de greutatea unei reprezentări chinuitoare.

Întră în camera de culcare a copiilor. Candelă trandafirie își arunca razele slabe pe perina albă, ear' soriorele dormiau cu o respirație liniștită. Buclele lor blonde le încaudrau obraji înfloriți, din cari eșiau la iveală buzele roșii, întredeschise.

Ochii de mamă ai Eriței nu se puteau satura de a privi aceste chezeșii ale dragostei lor. Se aplecă și depuse sărutări ferbinți pe frunțile grațioaselor dorminde.

Era cald în odaia cu draperii, prea cald pentru inima aprinsă a Eriței. Jos în grădină, unde acum luna își revărsa lumina tremurătoare pe flori și tufe, adia un aer de seară delicios.

Prin fereastra deschisă a sufrageriei pătrundea agomot de voci.

Erica se îndreptă spre lacul îndepărtat. Acesta lucia printre mestecăunii plecați, ca o oglindă albastră. Nimic nu se mișca împregiur. Florile albe de nufăr păreau ca de argint.

Tînăra femeie pierdută pe gânduri privia farmecul acestui peisagiu magic de lună. Tim-

A vorbit și altă-dată și cu durere trebuie să revie și se constatare de nou mai multe rele ce bătute în sinul bisericii și o împedecă în progresul ei, anume indiferentismul fiilor seifăță de ea, și răul spiritului de partid incubat într'însa. Legăturile interne sînt slăbite prin rîceala și indiferentismul fiilor bisericii față de mersul treburilor ei, și prin cochetarea cu alte elemente străine. Ale noastre sînt hule de ai noștri, ear' ale altora sînt laudate de ai noștri. Mai nu se întîmplă o alegere în sinul bisericii care să nu lase după sine urme de amărăciuni de acestea, ear' propriile neajunsuri culturale, asupra cărora s'ar cădea să se discute serios, sînt desconsiderate. Ear' astfel n'are să ne prindă mirare, că nu putem susținea cu destulă tărie lupta contra atacurilor externe, divisați fiind și răci față de scutul nostru comun: față de biserică. Speră, că d-nii deputați îl vor fi înțeles pe deplin, vor consimți cu acestea, și vor conlucra cu toții pentru stîrpierea relelor și restabilirea celor bune. Declară sinodul de deschis.

Să numesc notari provizori: M. Voilean și Petru Popovici dintre preoți, ear' domnii R. Anuța, David Avram, I. C. Panțu și S. Moldovan dintre mireni.

Nouii membri ai sinodului, deputații Dr. Șpan și Romul Anuța își prezentă credenționalele, care se transpun dimpreună cu actele despre alegerea lor, pentru comisia verificatoare.

Se ridică ședința, pentru consultare asupra comisiilor speciale; redeschizându-se, notarul general M. Voilean propune pentru birou: din cler pe S. Medean și M. Voilean, mireni pe domnii: Anuța Romul, Silvestru Moldovan, Dr. Șpan și A. David. Același propune comisiile speciale, anume pentru comisia verificatoare, organizatoare, bisericească, școlară și financiară câte trei din statul preoțesc și 6 mireni, ear' pentru cea petiționară 2 preoți și 4 mireni.

Eată și constituirea înșai a comisiilor:

I. Comisia verificatoare:

Vasilie Demian, Petru Popoviciu și George Nicoară, din statul preoțesc; Ambrosiu Bărsan, August Nicoară, Dr. I. Ivan, Ioan Măcelariu, Ioan Piso și Ioan Turcu, mireni.

II. Comisia organizatoare:

Ioan Papiu, Galacteon Șagău și Vas. Voina, preoți; P. Cosma, Petru Nemeș, P. Pipos, I. A. de Preda, Ioan de Pușcariu și Iosif Pușcariu, mireni.

III. Comisia bisericească:

Zaharia Boiu, Dr. Nicolau Maier și Tr. Mețianu, preoți; Dr. I. Popescu, Daniil David, Nic. Florescu, Dr. Iancu Mețian, Teodor Pop și Zah. Tătar, mireni.

IV. Comisia școlară:

Teodor Herman, N. Ivan și M. Voilean, preoți; G. Duma, Dr. P. Șpan, Zev. Murășian, Dr. P. Opiș, I. C. Panțu și I. Popea, mireni.

V. Comisia financiară:

Dumitru Coltofean, Iuliu Dan și Dr. R. Roșca, preoți; N. Găroi, Ioachim Fulea, Dr. I. Miha, V. Bologa, Dr. V. Preda și Dr. L. Leményi, mireni.

VI. Comisia petiționară:

Avram Păcurariu și Tuli Roșescu, preoți; Dr. A. Monda, Simeon Pașca, Teofil Tulea, mireni.

puri îndepărtate, trecute, se înfățișară înaintea ochilor ei sufletești; tablouri neuitate, ale unei tinerețe lipsite de bucurii. Atunci o amenințase fantoma, a cărei umbră o urmăria mereu, până în orele cele mai fericite ale vieții ei, care și acum în momentul de față îi alungă mulțumirea din inimă și îi vîrșă în suflet neliniște îngrozitoare, îndoeală sfășietoare.

Ce capriciu răutăcios al sorții a trebuit să-i aducă în cale chiar azi pe acest om, pe care îl credea în vre-un unghi depărtat al lumii. Dar' în ce legătură stă numele Westarp! El sau altul! Tot atîta. Fantoma sta înaintea ei, îi opria calea la reîntoarcere, și înainte conducea numai un drum, pe care opt ani de zile l'a ocolit, pe care n'a îndrăsnit se-l apuce. Din frică? Din dragoste? Din egoism! O, dacă s'ar fi simțit atunci destul de puternică.

Erica trăsări, se apropiu pași. Își întoarse capul spărită.

„Egon —”

„Iertați, doamnă baroneasă, eu sînt acela care vă conturbă în contemplare.”

Statura lui Westarp apără din umbra desilului, la lumina lunei.

„D-ta?” o părăsi graiul. Dar' el n'a recunoscut-o și doria să n'o recunoască nici-odată, nici-odată! „Într'adevăr credeam, că soțul meu —”

„Soțul d-voastre se silește încă, ca prin beutură strașnică să învingă flegma obicuiată a lui van Geeden.”

Erica nu știa dacă e realitate sau închipuire, dar' i-se părea că vorba politicoasă

Se prezentă esibitele: rugarea deputaților Popescu, Coltofean și I. Pușcariu pentru concedii de câte 2 și 3 zile, vestindu-se sinodului că li-s'a acordat deja de presidiu. Urmează prezentarea celorlalte esibite prin notarul general, împărțindu-se fiecare act pentru studiere și opinare asupra lui, la comisia căreia compete.

Sfîrșindu-se această distribuie a actelor, deputatul sinodal Pipos, jude de tablă în pensie, propune ca sinodul să-și exprime condolențele sale față cu pierderea mare ce a îndurat biserica soră din Bucovina, prin moartea Metropolitului sau Silvestru Morar Andrievici prelat vrednic și bun Român.

Metropolitul ia cuvînt și dă sinodului, lămurire că de ce nu a venit el însuși înainte cu afacerea aceasta, zicînd: Am avut știre imediată despre această întîmplare, vestit fiind telegrafice, dar' n'am adus-o înaintea sinodului, căci deși sîntem în aceeași monarchie, este feară străin de noi, și n'a fost până acum us ca noi ca corporație să manifestăm, dar' fiindcă s'a făcut propunerea de către un deputat, ar fi necoresc să nu se ie în considerare propunerea, — o pune imediat la ordinea zilei și neavînd nimeni nimic contra ei, sinodul își exprimă condolențele prin sculare.

Roagă la urmă pe deputați să grăbească cu lucrarea în comisii pentru a nu perde prea multă vreme.

Să vestește ședința proximă pe mîne, Luni, la 12, ear' de Marți se vor începe desbaterile în merit asupra diferitelor cauze.

Ședința a II-a.

ținută azi, Luni, 10/22 Aprilie, a fost numai o ședință pentru eventuale afaceri urgente. S'a deschis la orele 12 din zi.

Să cetește protocolul ședinței prime și după o mică modificare se autentifică.

Secretarul consistorial prezentă apoi nouele esibite: rugarea deputatului avocat Dr. N. Găroi, pentru un concediu de 5 zile. I-se acordă. Raportul consistorului privitor la zidirea noului seminar, — se dă comisiei organizatoare, și alte câteva acte comisiilor ce le privește.

Pe mîne, Marți, la orele 10 precis, se convoacă ședința a treia, prima care va intra deja în desbaterile meritice, începînd cu afacerile comisiei verificatoare.

Ședința se ridică la orele 12 și jum.

Cronica externă.

(China și Japonia). Pacea încheiată după războiul coreic, este întîmpinată cu displăcere din partea puterilor mari din Europa. „Hamburger Correspondent” cu data de 20 Aprilie vorbind despre chestia Asiei-Orientale spune următoarele:

„Cu deosebire două lucruri sînt, care atrag atențiunea publică a cerurilor diplomatice asupra evenimentelor zilelor trecute, întemplate în Orientul depărtat. Aceste sînt opatiă vedită a presei engleze și pregeturile Japoniei la nou război, probabil în contra — Rusiei.”

Presa rusească, cu deosebire „Novoje Vremia” accentuează, că Rusia nu poate permite nici-odată ca Japonia să capete teritoriile dela golful Peil spre Nord. Par-

și plină de stimă a lui Westarp începea să slăbească.

Voa să plece. „E rece aici.”

„Rece. Dați-mi voie, doamnă, o noapte de vară, cum nu v'ați putut închipui alta mai frumoasă. Cu toată negura plăcută se vede tot împregiur, s'ar pute străbate prin ea, până la marginile trecutului, da, într'adevăr, străbați.

Respirația Eriței se opri. „Cred cu toate acestea —”

„Ce credeți?” zise el, venind mai aproape. „În ceremonia, ce o numim considerație? Eu nu. Altcum nu m'ar fi adus, plăcerea unui nebul ca Elton, așa fără veste în fața d-tale, ca un cap de Meduză, înaintea căruia trebuie să se petrifice, anumele amintiri ce zac în inimă. Sau să mă fi înșelat de astă-dată psihologia mea? Să știu într'adevăr domnul de Wartemberg —? Nu, nu știu”, încheie el cu convingere hotărîtă.

Ea își apăsă pe inimă mîinile împreunate. Așadar' n'au mințit-o presimțirile. Ce se va întîmpla acum?

„Sînt vesel”, zise Westarp, venind și mai aproape de femeia, care se lupta cu sine, pe când ochii lui suri priviau cu foc ființa ei fermecătoare, „sînt vesel, că mi-am învins mai bine turburarea ca d-ta. Căci, dacă am fost în stare să te înșel pe d-ta, cu atât mai mult pe ceilalți! Primei d-tale priviri îi mulțumesc siguranța, că acea pată urîtă —”

„Taci! Taci!” strigă Erica cu spaimă.

„Ești în rățacire!”

(Va urma).

tea nordică a Chinei trebuie să fie neatînsă.

„Novoszt” își exprimă dorința, că puterile mari europene să convoace o conferență pentru regularea raporturilor dintre China și Japonia.

(Demisia guvernului bulgar). Ministrii bulgari s'au adunat Sămbătă în 20 Aprilie la locuința ministrului Velickov și au luat unanimă hotărîre, că imediat după sosirea prim ministrului Stoilov își vor da solidari demisia.

(Conflict de graniță între Rusia și Prusia). O depeșă din Berlin spune, că pe teritoriul Prusiei câțiva păzitori grănițieri ai Rusiei au tăiat cu sabia pe un supus prusian, încât acesta în urma ranelor adănci a murit curînd. Notele schimbate între guvernul prusian și cel rusesc au avut de rezultat cercetarea introdusă din partea autorităților grănițerești ai Rusiei.

(Răscoala din Cuba). Agentura „Imparcial” transmite o depeșă din Havana în care se zice, că răsvrătitorii se sporesc mereu. În provincia Sant-Jago numărul răsvrătitorilor a ajuns cifra de 6000. În provincia Baraco s'au format alte două trupe de revoltanți.

D'ale școlaelor.

Arad, 19 Aprilie 1895.

(Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr.-or.) Ieri s'a ținut în sala cea mare a seminarului nostru adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români din diecesa Aradului, districtul din dreapta Mureșului. Au participat 120 învățători și învățătoare. Ședința a fost precedată de un serviciu dumezeesc, ear' după reîntoarcere dela catedrală, s'a exmis o delegațiune, care să invite și pe Il. Sa d' episcop. Reîntorcînd, delegația a arătat, că din cauza multelor Sale agende la consistor, episcopul regretă a nu pute participa. Dl Teodor Ceontea, preșident al Reuniunii rostește atunci cuvîntul seu de deschidere. Bogat în experiențe câștigate pe terenul școlar, dl Ceontea a vorbit cu multă cunoștință de cauză, scoțînd la iveală îndeosebi acele teorii pedagogice generale, cari mai mult trebuie să fie ținute în evidență de învățători. Sînt de valoare cu deosebire acele cuvinte ale d-sale, cari se raportă la greaua situație actuală, unde arată ce și cum trebuie să facem pentru-ca pe deoparte să ne apărăm așezămintele noastre bisericești și școlare, ear' pe de altă parte să împrăștiem cât se poate de mult cultura în popor. La propunerea dlui Ioan Vancu, s'a primit ca întru textul scris al discursului să fie adus la protocol. Dl Nicolae Ștef, secretarul general al Reuniunii cetește apoi raportul seu, întocmit cu multă pricepere și conștiințat. Raportul prezentă în imbucurătoare lumină activitatea de peste an a despărțimintelor Reuniunii. Tot dl Ștef face cu școlarii d-sale o probă de cântare a liturgiilor ce a întocmit. Școlarii (baieți și fete) cîntă cu o precisiune și frumseță atât de pregnantă, că auditorii aplaudă în dese rînduri, ear' la sfîrșit neobositul cultivator al muzicii și excelentul conducător de coruri este viu felițat.

Dl Vasile Suciu, învățător în Dieci cetește disertațiunea sa despre „Necesitatea școlaelor de repetițiune în legătură cu îngrijirea de creșterea ulterioară a tinerimii”, după care urmează apoi raportul cassarului, al controlorului și al bibliotecarului. A fost și este de mare interes „Nazarenismul”, chestie despre care a disertat dl Iuliu Groșoreanu, învățător în Galșa, chestie asupra căreii voui reveni. Dl Iosif Moldovan, învățător în Arad și notar al Reuniunii a ținut apoi o lecțiune scurtă despre „Revoluțiunea franceză și Napoleon Bonaparte”. A dovedit și cu acest privilegiu, că este un pricepător excelent în ale școliei. Ședința s'a suspendat apoi până după ameazi, la 3 ore.

Toți învățătorii, în frunte cu președintele dl profesor Ceontea s'au dus dela seminar la otelul „Cheia”, la o masă comună. Cu voea on. redacțiuni, deschid aci o parantesă de caracter personal nu pentru a face reclamă unui membru al red. „Tribunei”, ci pentru a arăta cât de mult învățătorii noștri iubesc pe luptătorii naționali. Afînd adevăr învățătorii că dl Russu Șirianu petrece în Arad, au exmis o delegație, condusă de tinerii și bravii învățători Romul Bortos și Petrovici, pentru a invita la adunare pe redactorul „Tribunei”. Intrarea în sală a dlui Russu a fost însoțită de calde ovațiuni. Ear' la masa comună dl Iosif Moldovan a ridicat în onoarea d-sale un toast. Dl Russu a răspuns printro cuvîntare, în care a arătat rolul important ce-l are învățătorimea în mijlocul poporului și a laudat zelul cu care învăță-

torii din comitatul Aradului luptă pentru luminaarea poporului român.

Seria toastelor a deschis-o de altfel dl Ceontea, care a beat pentru prosperarea Reuniunii. Dl N. Ștef a toastat pentru iubitul preșident al Reuniunii. Dl I. Vancu a dorit sănătate celor-ce sufer pentru națiune (lungi aplause).

După ameazi eată care programă s'a executat:

„Musica în școala populară”, disertațiune de Valeriu Magdu.

„Pertractarea specială” a tuturor rapoartelor.

„Învățămîntul religiunii în școala populară”, disertațiune de Protaș Givulescu.

„Observări la învățămîntul religiunii în școala populară”, disertațiune de Damaschin Medrea.

„Propuneri și interpelări.”

„Limba maghiară în școlile noastre po-

porale”, disertațiune de Ioan Roman.

„Rolul învățătorului ca educator”, disertațiune de Dimitrie Micu.

Alegerea unei comisii pentru autentificarea protocolului.

Închiderea adunării prin președinte, care a constatat cu multă bucurie, că și de astă-dată învățătorimea din acest district s'a arătat la înălțimea sa.

Din parte-le, învățătorii s'au despărțit de președintele lor aclamându-l.

Literatura istorică la Români

pe anii 1892—3.

De

feu s'a alcătuit în cursul timpului un vicus, din care mai târziu s'a format un municipium. Academicianul B. P. Hașdeu ne-a dat un studiu asupra genealogiei popoarelor din Peninsula-Balcică. Ordinea ideilor sale este următoarea: Tracii, din cari Dacii formau numai o ramură, au fost cu totul romanizați, afară de Albanezi. Pe aceste popoare romanizate s'au coborât Slavii în cursul veacului al 6-lea și al 7-lea, astfel că Sărbii și Bulgarii de astăzi de fapt ar fi numai Romano-Slavii. Într'un alt studiu asupra vechii dinastii române „Basarara” B. P. Hașdeu este de părere, că acest nume propriu zis ar fi compus din titlul Ban și din cuvântul Saraba (la Jorandea Zarabos teros), care la Daci însemna numele unei caste nobile. Deoarece pentru istoria veche tradițiile istorice au valoarea lor proprie, fiindcă prin ele foarte adese-ori se arată drumul cel mai drept spre cercetarea adevărului, astăzi raportorul, care se ocupă cu scrierea istoriei române celei mai vechi, a publicat un Chestionar, pentru-ca cu ajutorul învățătorilor se poate aduna vechile tradiții ale Românilor (până la anul 600. Chr.) Profesorul Onciu a terminat studiul său asupra lui Radu-Negru și asupra întemeierii principatului Munteniei. Relativ la aceasta el n'a făcut cercetări noi. Întregul său studiu se întindează numai pe comparațiunea izvoarelor istorice publicate deja și prin urmare cunoscute. Afară de acestea concluziunile sale sunt mai mult de natură subiectivă și prin urmare neplănușibile. Astfel d. e. Onciu este de părere că descălecarea lui Negru-Vodă din Teara-Făgărașului în Valahia nu ar fi adevărată, și că așa numita Blachie din documentul româno-bulgar al împăratului Asan ar fi perfect identică cu Valahia de mai târziu de dincoace de Dunăre. Jotta ne-a dat o relație asupra lui Mircea- cel-mare. G. Bogdan a făcut un studiu asupra domniilor din Moldova Constantin, Antiochu și Dimitrie Cantemir (1685—1710), unde el se ocupă în același timp cu începutul politicii rusești în principatele române. Profesorul Urechia a publicat câteva acte asupra istoriei flotei române pe Dunăre în secolul al 18-lea. Lahovari a scris asupra reorganizării armatei române din anul 1830. Monografia lui Pappazoglu asupra întemeierii și istoriei orașului București a apărut complet. Asemenea Oltean ne-a dat o bună schiță monografică a orașului Hațeg (situat lângă ruinele Sarmisegetusei) în Transilvania. Marie-nescu s'a ocupat cu etimologia cuvântului jobăgy (rum. iobagiu, Frohnbauer). El este de părere, că acest cuvânt vine din medio-latinul hoba (— modus agri cum habitatione coloni). În ceea-ce privește noua istorie a Românilor din Transilvania, avem de însemnat mai multe publicații, printre care cea mai cunoscută este discursul lui Sturdza rostit în senat asupra chestiunii transilvane și marea ei însemnatate pentru pacea europeană. Alte lucrări sunt arătate mai jos după titlu.

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiu, 22 Aprilie n.

Un vicar „patriot”. Din Oradea-mare ni-se scrie, că dl vicar Iosif Goldiş, a dat pentru statua lui Kossuth 5 fl. Rămân acum numai ca la „Kossuth-nap” să servească și liturgie, ear la banchet să meargă în Atila și cu pinteți, pentru a fi trecut definitiv între cei de o panură cu Pituk Béla.

Căsătoria civilă. Foile maghiare spun, că Thöry Gusztáv și Dr. Lukács György, secretari ministeriali au plecat la Bavaria pentru-ca să facă „studii practice” în chestia conducerii matriculelor de stat și servirea cununiilor înaintea autorităților civile.

Din Hațeg ni-se scrie: Cu ocaziunea „Inverii Domnului” s'au cântat din partea coriștilor mai multe rugăciuni înălțătoare de suflet instruite de istețul tânăr Cornel Popoviciu, comerciant. Poporul evlavios a rămas multumit de succesul tinerului cor, condus cu atâta dibăcie. Primească conducătorul recunoștința noastră pentru ostenele sale. Câtă mângâiere sufletească au avut credincioșii cu acest privilegiu, atâta nelăstărie au găndindu-se, că orașul Hațeg nici barem pe sfințele sârbători n'a putut să aibă protopresbiterul și preotul său propriu. E regretabil că un district așa de mare se fie vacant timp așa de îndelungat (de vre-o 4 ani n'avem protopresbiter și preot). Aceasta este cu atât mai regretabil, că are urmări foarte rele asupra poporului, care trăiește în neștiință și el singur nu mai știe de ce confesiune se ține. Ar fi bine ca venerabilul consistor arhiepiscopesc să se îngrijească de regularea acestei anomalii.

Nicolaie Macrea.

O carte bună. Îndreptarul practic în economia rurală de preoți Baciu, Pop etc., întâmpină o bună primire. Comandele ce se fac, dovedesc interesul trezit față de lucrarea aceasta. Cartea e și vrednică de o răspândire strâmbă.

Cercetare în contra judelei investigator Gödry Sándor. Din Cluj ni-se scrie că în contra faimosului Gödry s'a întro-

duc cercetare disciplinară. Motiv la această cercetare se zice că ar fi dat niște abuzuri comise de vestitul jude investigator.

Rennuinea învățătorilor români gr.-cat. din districtul Sibiului a arangiat Sămbătă în 20 Aprilie o serată musicală-declamațorică împreună cu joc. Serata s'a ținut în pavilionul dela „Hermannsgarten” sub conducerea dlui învățător I. Banciu, al cărui merit este afară de arangiere și instruirea corului. D-sa a cântat spre multumire și două piese solo, acompaniat fiind de d-șoara Olimpia Neagoe. Concursul prețios al d-șoarei Neagoe a contribuit mult la reușita seratei. D-sa a fost distinsă cu un buchet de flori naturale, legat cu bandă tricoloră. Jocul ce a urmat după concert a durat în mijlocul unei negenate veselii până târziu. Inteligența a fost slab reprezentată.

Sinodul diecesan s'a deschis ieri. Metropolitul a ținut o cuvântare, în urma căreia 5—6 „Să trăiească”, cam tocite și ele, abia s'au auzit semn că nici chiar majoritatea aceasta aleasă la comandă nu i-a putut încălzi.

Bietul om!

Nemernicie. Din Chisindia ni-se scrie că Lazar Oprea, preot, n'a vrut să servească liturgie pentru martiri, zicând țeranilor că n'a căpătat îndrumare dela episcop. Sântem rugați să întrebăm: dar' ce se aleagă notar maghiar în comună, a căpătat îndrumare?... E trist că se oai găsesc preoți români, cari sunt atât de păcătoși.

Alegerea dela Nitra, în urma renunțării la mandat din partea alesului Latkoczy se va face din nou în ziua de 24 Aprilie n. Pentru contele Zichy, candidatul partidului catolic, majoritatea votului este asigurată. Cu toate acestea sunt serioase temeri că nu va izbui, deoarece guvernul va face aceleași nelegiuiri ca la alegerea trecută. Președintele clubului electoral Sulyovszky Dezső a și declarat deja că ceea-ce a neglijat Tharnoczky va face el. Astfel se speră, că volnicile de sub Tharnoczky se vor reperi.

Dr. Jancsó Benedek petrece în Sibiu unde aduna material pentru lucrarea, al cărui prim volum îl cunoaștem. Dnsul va cerceta biblioteca asociațiunii. De aici va merge la Blaj, unde voește să vază biblioteca gimnaziului. În Maiu va pleca la București pentru același scop.

Eroare de tipar. În numărul nostru de ieri s'a strecurat o eroare de tipar în cronică „Spre scopuri de binefacere”, zicându-se că „Hațegana” a dăruit „pentru profesorii din Hațeg” 20 fl. în loc de: pentru pompieri de acolo; ear' o poștie, a 4-a pentru gimnaziul din Brad alți 20 fl. a rămas afară, — ceea-ce prin aceasta rectificăm.

O spicuire. În cartea dlui Pușcariu despre „nobili” români, vol. 2, pagina 332 cetim: „Roman și Romanul, fără indicare de predicat: Miron Romanul, metropolit, a cărui familie se vede a se trage din Voivodii de Belenus”. Probele pentru voivodăscă origine unde sunt însă? La cuvântul Belenus și altele indicate la Belenus încă nu se află. Nu este dl Pușcariu dispus a le da în vre-o monografie? Ce linguiști insipizi! Sărmană știința a istoriei, pe ale cui mâni ai început!

Propagandă Hunfalvyană. La Pesta a apărut în tipografia lui „Országgyűlési értesítő” o cartică (20 cr.), care voește să popularizeze teoriile rössleriene în popor. Ea poartă titlul: *Răsunetul timpurilor, cercetări asupra obârșiei limbii române de Popa Coresei*. Popa Coresei este — nenorocitul Sărb, Alexies, care își începe capitolul final așa: „Am urmat istoria poporului român din vremurile cele mai bătrâne până la veacul XVI Am dovedit(!), că obârșia noastră trebuie căutată în Balcan, de unde apoi mereu ne-am strecurat dincoace de Dunăre, unde apoi postindu-ne în decursul timpurilor am întemeiat două principate: Muntenia și Moldova, care lung timp fură țeri supase stăpânirii ungurești etc.” Pe copertă cartică poartă portretul unui preot dând povești. Credem că pe unde se va arăta va fi predată focului, de care-i vrednic acest gaoiș științific.

Agliardi la Budapesta. Nunțul papal petrece deja de vre-o câteva zile în Budapesta, unde i-se fac primiri frumoase. Sămbătă s'a dat în onoarea lui un prânz festiv, la care au participat contele: Szapáry Géza, Széchenyi Imre, Apponyi Lajos, Eszterházy Mihály; baronul Kotz Venczel, consulul englez Mr Milbenke cu soția; conții: Szapáry László, Szapáry Pál, Mirabella Montagnini; contele: György Mária, Szatáry-Szirmay Alexandra, Seher-Thosz Margit și Eszterházy Antonia. Conversarea a decurs în limba franceză.

Nunțul va declara — scriu foile maghiare — că este fără temeiu învinuirea, că Vaticanul ar sta în fruntea mișcării naționalităților din Ungaria.

Hymen. Dl Stefan Tărina și Elena Mader, își anunță sârbarea cununiei lor, ce se va ține la 5 Maiu st. n. a. c. p. m. la 4 ore în biserica gr.-cat. din Orașu-română.

Un incendiu înfricoșat a prefăcut în cenușe — scrie „Unirea” — casele și toate superedificatele unor douăzeci familii române din Sâncel lângă Blaj. Incendiuul s'a iscat pe la 11 ore a. m., probabil, că din negrijă și ajutorat de un vânt puternic curând a cuprins

în flăcările lui mistuitoare superedificatele consumând tot ce a înfălțit în cale până la o margine a satului. Toată averea bieților oameni a fost arsă, rămânând numai cu vestimentele de pe ei. Victima focului îngrozitor a căzut și un prunc de 7 ani, care ascuns de frica după o ușă a fost aflat ars cu totul. Omului la care s'a născut focul i-au ars și done vaci și un porc. Daunele cauzate prin îngrozitorul foc deocamdată nu se pot calcula. Mai dureros este, că dintre cei ajunși la cruda nenorocire numai unul a fost asigurat. Miseria și desoluțiunea este sfâșietoare de inimă. Bieții oameni nici nu au unde să se adăpostească, nici cu ce să aline foamea pruncilor nevinovați, ei sânt aviași la actele caritative ale sufletelor nobile, pe cari le rugăm, ca fără amănare să vină în ajutorul celor nenorociți.

Papa și biserica anglicană. „Times” dela 20 Aprilie publică scrisoarea pontificală, adresată poporului englez, referitoare la unirea bisericii anglicane cu biserica catolică. Papa în scrisoarea aceasta își exprima crâdnța, că catolicii englezi vor face totul pentru realizarea unirii.

Știre din diplomație. O depeșă din Petersburg anunță, că este deja definitiv hotărâtă numirea conelui Kapnits de ministru plenipotențiar rusesc la Viena, precum și revocarea ministrului plenipotențiar rusesc din Belgrad.

Amoresat de Tarevna Rusiei. În Petersburg a stîrnit mare senzație sinuciderea unui tîner și distins oficer al gardei împărătești. Tînerul oficer, membru al unei mari familii aristocratice s'a împușcat cu un revolver, lăsând o scrisoare în urma sa, în care spunea, că a fost amoresat de frumoasa soție a Țarului și deci a trebuit să moară.

Romanță. Eroina e o frumoasă, foarte frumoasă fată din Szabadka. Tocmai fiindcă era frumoasă și fiindcă era și cusuturiță, a fost asaltată de toți cavalerii orașului, dar' inima copilei nu simțea decât pentru unul; un tîner din societate aleasă care îi promise că o ia de nevastă. Și s'a întemplat, ce dezastru de-aia ori s'a întemplat în lumea aceasta plină de falșitate. Tînerul a părăsit-o în prezua cununii. Fata l'a rogat să vină la ea încă odată, numai odată în viața lui întregă. El s'a dus și când a intrat în casa ei, ea s'a aruncat asupra lui cu un pumnal ascuțit pe care l'a plantat în pieptul lui. El n'a murit ear' ea a fost deținută pentru atentat asupra unei vieți omenești. Tribunalul și codul penal vor judeca asupra ei...

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 22 Aprilie n. Nunțul a primit ieri o deputațiune a societății Sf. Stefan, condusă de Zichy Nándor. La salutul acestuia, nunțul a răspuns prin o cuvântare mai lungă, îndemnând pe catolici să poarte mai departe lupta pentru biserica și patrie, pentru-că creștinismul nu ne face să uităm că oameni sîntem și că pe lângă munca pentru vecinica fericire, avem a lucra și pentru binele patriei. Dacă pe acest pământ diferențele de păreri sînt aproape inevitabile, dreptatea și iubirea reciprocă ne vor arăta totdeauna drumul spre unire.

Budapesta, 22 Aprilie n. Servitorul de oficiu Andrei Tökölly și-a sugrumat femeia, pentru-că i naștea tot copii bolnavi. Tökölly este arestat.

Laibach, 22 Aprilie n. Aseară s'a simțit un nou cutremur puternic. Peste noapte s'au mai simțit două sgduiri.

Viena, 22 Aprilie n. La alegerea în comitetul cultelor (?) au învins lista social-creștină în contra celei democratice. Pe piața dinaintea casei orașului s'a întemplat o ciocnire. S'au făcut mai multe arestări.

Budapesta, 22 Aprilie n. Comisiunea de instrucțiune a Casei deputaților a desbătut astăzi nunțul Casei Magnaților referitor la proiectul de lege despre libera exerciere a religiei. Ministrul Wlassics se declară pentru primirea modificărilor stilare făcute în Casa Magnaților. Ce privește însă ștergerea paragrafilor 22, 23, 24 și 26 ministrul declară, că guvernul pune deosebit pond pe dispozițiile acestor paragrafi, fără de care întreg proiectul își perde caracterul original, ear' guvernul tocmai în acești paragrafi vede susținerea întregității principiilor. Propune deci primirea modificărilor stilare și restituirea paragrafilor de mai sus. Comisiunea primește propunerea ministrului cu toate voturile contra două și alege pe deputatul Bessenvey de referent.

Bibliografie.

„Lumea Ilustrată”, revistă literară și artistică a intrat cu numărul ultim, apărut de curând, în al doilea an al existenței sale.

Numărul acesta are următorul sumar:

Pe morminte, Ai răbdare, poezii de Matilda Poni. — Poemă, poezie de George din Moldova. — Ucigaș, roman de Carol Emil Franzos. — În gura lupilor, poezie de Gr. H. Granda. — A venit, năvelă de Constanța Hodoș. — A mea este răsunarea, roman de Hall Taine. — Iubesc, poezie de Smara. — Basta și Mihaile-Viteazul, conferință ținută la Ateneu în ziua de 15 Ianuarie, de Nicolae Iorga. — Anica, năvelă (din viața poporului) de Elena O. D. Sevastos-Hetrat. — Din graiu, poezie de Traian Dumitrescu. — Înainte, poezie de Const. Z. Bazdugan. — Amor de artist, poezie de Haralamb G. Lecca. — Poveste, poezie de A. Steuerman. — Revelionul, năvelă de I. Properițiu. — Doina, poezie de Grigore N. Laz. — Filosofia vieții, poezie de Ludovic Daus. — Primăvara, poezie de Titus Dordea. — Iertați-o, poezie de Emanoil Părianu. Angina difterică, studiu de Doctorul Miron. — Tablourile noastre, (Explicații la). — Felurimi Toaletă, poezie de D. Teleor.

Ilustrațiunile sînt: Prietenii. — Îmblânzitoare. — Povestitoarea de basme. — Primăvara. — Acorduri stinse, tablou de I. Koppay. — Diogene filosoful. — Porumbița, tablou de A. Seifert. — Aducătorii de vești rele, tablou de I. I. A. Leconte-du-Nouy (Museum Luxemburg, Paris) Supliment: Andromaca prizonieră, tablou de Leighton

A apărut în editura firmei „Raliu și Ignat Samitea” la Craiova, în Biblioteca de popularizare Nr. 3. „Nuvele și povestiri” de Lew N. Tolstoi, traduse de I. Hussar.

„Vatra”. Minunata revistă pentru familie, ce apare în București sub conducerea dlor Ioan Slavici, George Coșbuc și I. L. Caragiati, a apărut până acum în 7 numeri din anul al doilea, avînd numărul ultim următorul cuprins admirabil:

Mitocanul, de Ioan Slavici. — Păuna de I. Goarnă. — Strigîndu-mi mîna (poezie), de Ioan Moța. — Din noaptea Sfîntului Ioan de Nicolae Gogol. — Flori de primăvară (poezie), de V. D. Păun. — Vioara din Cremona (după Hofmann), tr. de C. Ramură. — Două seri (Tr. din Wagner.) de St. Basarabeanu. — Voinea (poezii cu ilustrații), de George Murnu. — Lipitoarea (de Paul Schonthau), trad. de Sex. Til. — Hipnotismul (urm. și fine), de Sc. Stănescu. — Sub lămași din grădina (poezie), de Har. C. Lecca. — Fel de fel, de *.

Ilustrațiile: A. S. R. Mica Prințesă Elisaveta a României. — Cel mai nou portret al M. S. Reginei Elisaveta. — Neprecăuți. — Nineta. — Tare în credință. — Limba florilor. — Samson și Delila. — Ilustrații la poezii. — Mode.

Calendarul zilei.

11/23 Aprilie 1895.

Iulian: Muc. Antipa.
Gregorian: Albert.
Soarele: răsare 5.50 apune 6.24 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Aprilie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vîntului
724.8	-2.1	-5.2	+14.6—3.0	SO

Din țeară 21 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	759	-6.8	V	1
Sătmăr	760	-8.1	SO	2
Cluj	756	-4.2	—	—
Orșova	763	-2.0	V	3
Arad	760	-1.7	O	1
Lănciova	760	-5.8	NV	4

Sosii în Sibiu.

În 22 Aprilie 1895.

Hotel Neurhrer: Tr. Roșescu, preot din Cluj. Luchtlan, privatier din Dobrița. N. Cosma, privatier. H. Tolos, privatier din Dej. I. Salamon din Budapesta. Linhardt, Lévy, emercianți din Viena. A. Ab nd, din Alud. T. Mașian, protopop din Zănești.

Hotel Habermann. K. Letaz, amplot din Turda. M. Gross, econom din Șercaia.

Hotel Meltzer. David, Marășian, Modan, din Sebeș-săseș. Popoa, Voia, din Brașov. Sagu, din Reghinul-săseș. Dan, din Făgăraș. D. Demian, din Brad, protopop. H. I. O. Petrovici, Wolf, din Cluj. David, din Orăștie. Florescu, R. Avram, Locuza, din D. bra. D. na Kohlbeck, Zharadnie, comerciant din Viena.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Apr. n. 1895.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bănățesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta”	75	76		
Grâu de Alba-Reg.	75	76		
„Bacsa”	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Sécara		70—72	5.75	5.85
Orz	de nutreț	60—62	6.25	6.55
„	de vinars	62—64	6.60	6.90
„	de bere	64—66	7.20	8.50
Ovės	—	39—41	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.55	6.60
„	de alt soi	75	—	—
Meiu	—	—	6.20	6.80
Hișcă	—	—	—	—
„	Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14
„	Cucuruz	Mart.-Apr.	6.80	6.82
„	„	Maiu-Iun.	6.39	6.41
„	Ovės	Iulie-Aug.	—	—
„	„	Mart.-Apr.	6.28	6.30
„	„	Oct.	—	

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaci!“

zice un proverb vechiu.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sunt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la mușterii privați gratis și franco. Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru crotitori se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Dosking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru crotitori (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.) Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sdrențe ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru crotitor, recomandă

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

(682) 16—24

Păziți! Agenți și hausrieri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rătăcirea onor. public aduc la cunoștință, că la acest soi de oameni eu nu vînd marfă cu nici o condiție.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Broțe,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Prăsirea pomilor

de

D. COMSA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ge n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 5 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldăruga cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genugotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Muscui-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culesse de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Eusalin pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enaș Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

„TRIBUNET“ ȘI A „FOII POPORULUT“.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.